

SAIK Spanien 2003 14-21 mars

Madrid

Vi var 23 entusiastiska SAIK-are som steg på flygplanen den 14 mars med destination Madrid. Vi längtade efter nya äventyr, sol och spänning. Vi bestod av 13 ungdomar och 10 st med några fler år på nacken.

Väl framkomna tog vi ut våra hyrbilar och skulle köra till [El Escorial som var första basstationen](#). En färd på ca 6 mil från Barajas NO om Madrid till NV. Vår vägbeskrivning var enkel - följ M40 osv... Några bilar körde fel kanske inte så många mil men en ganska lång stund då de hamnat inne i Madrid. Sent på eftermiddagen åkte vi ut till tävlingen ["Martin Kronlunds Trophy"](#) och deras träningskartor. Vilken entusiasm. Vi var på hög höjd kanske 1100m på en platå på en sluttning med öppen gles tallskog. Kanonterräng. Det gick fort men oj vad lätt det var att missa. Punkthöjder och stenar och mindre åsar såg nästan likadana ut. En klippa som stack upp ur den gräsbeklädda marken.

Vi bodde på en camping i små trästugor (de enda i Spanien?). Hygglig standard men trångt. Vi gjorde maten själv. På kvällen var vi inne i Madrid. Vi möttes av massvis med skyltar ("No la guerra") och en protestmarsch mot IRAK-kriget. Vi åt mat på en dålig sylta och sannolikt blev Johan av med sitt pass där. Vi besökte slottet som var magnifikt!

Nästa dag på lördagen var det tävling. Finska landslaget, IFK Mora, IKHP, Kil m.fl. svenska och utländska klubbar var representerade. Tävlingen gick lite längre ner i sluttningen och det var mycket större höjdskillnader än på träningen, mellan 150 - 300 m totalt på banorna.

Marcus Millegård var nog först i mål och hade en bra tid men han sa att första kontrollen var felmärkt - vilket senare visade sig vara fel, tyvärr. Terrängen var snabb och vi gjorde lite missar. Utgångsläget för nästa dag var dock bra. Vi låg i täten på H18, H45 och D45. Jaga tror alla tyckte detta var en kul första dag. Soligt och skönt.

Dagen efter vaknade vi tidigt. Det var dimma ute och kallt. Temperaturen visade på två grader på tävlingsområdet. Solen lyste mellan molnen. Jag själv hade inget underställ. Tankarna var ju inriktade på kortbyxor och bar överkropp. H18 klassen blev spännande. Magnus hade ju vunnit första dagen med fyra minuter. Han kom flåsande i ursinnigt tempo vid varvningen och vara tvungen att hoppa över en hund. Han kom i mål på en bra tid men sade sig missat två minuter. Strax efter var Joakim B med nästan samma tid som Magnus, han hade

missat något mer. Marcus hade sagt att han skulle småjogga på banan. Han tittade dock marigt tillbaka om någon av

grabbarna såg när han stack iväg. Nej inte - även han hade ett ursinnigt tempo vid varvningen och kom i mål två minuter bättre än Magnus. Sedan följde Johan Alenius upp med ett kanonlöp. Fyra SAIK-are i 5 i topp och 1:a, 2:a i sammandraget. Ala fick se svartmössorna på segerpallen.

Johan Berglund blev tvåa. När han steg upp på segerpallen var han trots en lägre ansats på pallen ett huvud längre än den portugisiska segrare - en del skratt! Våra D45-damer gjorde som de brukade - blev bäst. Tack Suzanne och Monica.

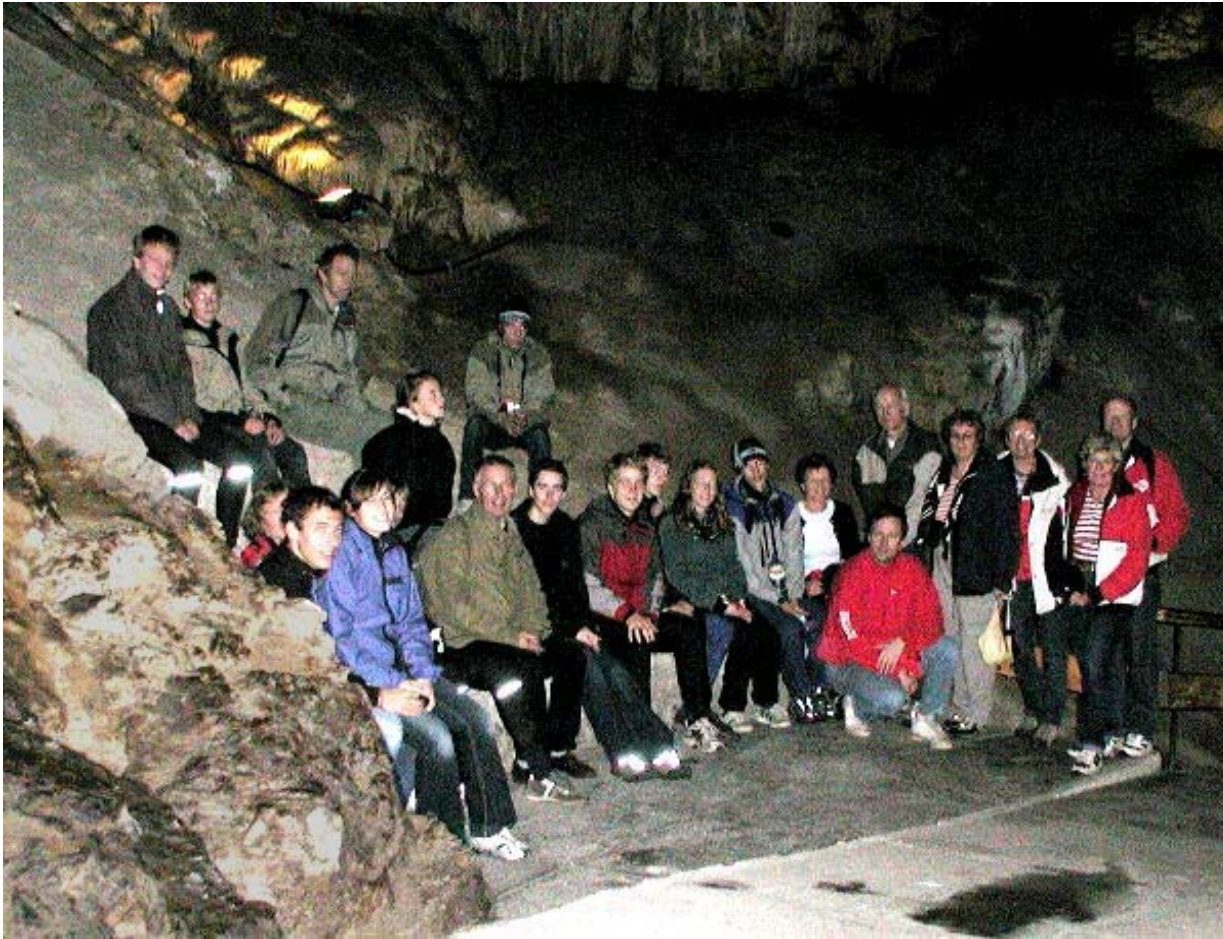
Efter tävlingen åkte vi drygt 60 mil till svenskbyn Fuengirola väster om Malaga för att upprätta nästa basstation. Väl framkomna vid 10-tiden på kvällen var det ett hemskt oväder där. 5 grader varmt och 25 m sekundmeter vind. Det gick knappt att öppna hotellporten. Vi bodde på ett lägenhetshotell med bra standard.

Resultat Martin Kronlund Trophy

forts sid 2

[Till förstasidan](#)

Malaga

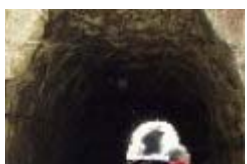

Måndagen var kall och vi beslöt att åka och titta på några grottor i Cueva de Nerja sex mil öster om Malaga. De var fantastiska. Vilken imponerande storlek - och vi fick bara se en fjärdedel. Efter mat i den lokala byn bar det av till träningsområdet [El Guerrero fyra mil norr om Malaga](#). Min bil körde fel sex mil och humöret var inte det bästa på passagerarna. Träningsterrängen var mycket tuff, många höjdmeter och jobbig undervegetation (som kraftig ljung). Patrik hade vrickat foten sista dagen på tävlingen och låg i en grop vid sista kontrollen och fotograferade oss.

Skulle det bli så här jobbigt även i fortsättningen? På kvällen måste som vanligt 18-åringarna tankas med massor av pasta. Summerat blev väl denna dag en dag med väl mycket bilkörning 25-30 mil.

Skitvädret höll i sig på tisdagen. Vi kunde även se på CNN att Bush gett Saddam en tidsfrist på 48 timmar att lämna landet. Kriget vara på väg. Vi stack iväg norrut till [El Chorro](#). Här skulle vi träna på morgonen och springa en tränings tävling på eftermiddagen. Medan de yngre körde ett 10 km pass så tog de "gamle" sig ner till en fantastisk vacker bergsformation med ett trångt pass. Vi skulle vandra på utsidan på berget på en trång "bro". Som tur vad hade den rasat i varje ända och var inte möjlig att gå på. Vi vandrade istället på järnvägen genom några tunnlar och såg på den vackra utsikten. Veteranerna åt på järnvägsstationen i El Chorro - med vi övriga åt på en fin restaurang upp vid dammarna. En framtida bas för träning?

Eftermiddagens tävling blev kul. Snabb trots många höjdmeter. Terrängen bestod av öppen tallskog planterad på terrasser så man kunde följa ekvidanserna. Det var fortfarande kallt men solen tittade fram lite emellanåt. Banan hade två kontroller i gravar (urgröpta ur berget) som var flera tusen år gamla.

Vi kom som vanligt hem ganska sent - det blev mörkt vid halv åttatiden. Några gick ut och drack lite vin på kvällen medan ungdomarna slet lite ytterligare på kortleken.

[forts sista sidan](#)

[Till sidan 2](#)

Granada

Nästa dag vaknade vi med att vädret fortfarande var dåligt. Enligt TV var sannolikt detta en av de värsta stormarna de senaste tio åren. Solkusten lyste med sin frånvaro. Vi städade upp vår grejer och åkte till Santa Fe strax väster om Granada och bäddade in Monica som var helkass. Det tog lite tid. När vi sedan skulle åka ut till [kartan 2 km SV-ut](#) körde vi som vanligt våldsamt fel. De stora vägarna är fantastiskt fina genom de EU-bidrag vi bland annat fixat åt spanjorerna. Minst fyrfiliga. Småvägarna är sämre och landsbyggsvägarna kassa. Vi åkte tvärs över olivfälten. Vägan var ömsomt delvis bortspolad. På ett ställe gick en femtio centimeter djup fåra mitt i vägen. Vi hade så när gett upp. Men ungdomarna i bilen sa kör vidare - så var vi framme efter några minuter. Det regnade ordentligt och var bara några grader varmt. Sierra Nevada på 3500 meter låg i närheten och kylde och vi var på ca 1000 meters höjd. Skogen var liksom dagen tidigare öppen fin tallskog. Kul! Nu hade det börjat bli lätt att hitta. Kuperingen vara måttlig. Dock många svårforcerade små jordbranter där man slant. Vi skulle nu äta inne i Granada och det tog halva dagen att hitta ett ställe att äta på. Det var ju som vanligt siesta när vi ville ha mat. Vi hittade en kinarestaurang. Matsedlarna var på spanska och trots Moas ansträngningar (hon hade läst spanska och hjälpt oss tidigare) så blev det lite mer att peka och med spänning se fram emot vad man fick. Vi skulle hinna med supersprinten nerför - men vi satt för länge på kinarestaurangen. Det var mörkt då vi kom till startplatsen. Ungdomarna tyckte nog dagen var kass! Mycket bilkörning, lite orientering, kass väder och ett primitivt hotell.

Nu kom torsdagen och det var sol men kallt. Vi åkte upp i [Sierra Nevada på 1400 m höjd](#) och hittade ett fantastiskt område, Les Mimbres, att träna i. Bergen stack upp i bakgrunden och skogen bestod av planterad gles tallskog. Vi var givetvis som vid nästan alla tidigare tillfällen i någon typ av naturpark. Banan var drygt 10 km och alla genade något då höjdskillnaderna var stora. Flera av oss tog enbart en promenad. Solen sken äntligen.

Vi tog oss utefter en mycket naturskön väg till en liten by (några få hus) som hette Pato Negro. Där hittade vi en liten gammal tapasrestaurang. De kunde bara spanska. Moa stöttade upp och med teckenspråk till hjälp tömde vi hans matlager. Som avslutning kutade några av de hurtfriska grabbarna upp på en bergstopp i närheten.

På em åkte vi tvärsöver motorvägen lite längre ner till ett nytt träningsområde med mycket öppen tallskog och kraftig kupering. Gemensam start. Ungdomarna missade våldsamt så de gamla gubbarna hängde med bra.

Som avslutning åkte vi givetvis med en massa felkörningar till Alhambra en gammal stad från 1200-talet. Ett av palatsn var mycket vackert vilket även ungdomarna tyckte, som kunde avstått från att betala 8 euro för inträde. Det hade ju räckt till sju glassar.

Så blev det plötsligt fredag och vi åkte till Madrid och lämnade tillbaka våra något skamfilade bilar. Per Sterner hade ordnat resan lokalt och vi själva fick fixa flygresan. En kul vecka utan mycket sol, de två första och två sista dagarna, och kallt. Tyvärr var nu kriget igång.

Hans

PS Följande deltog:

Bengt och Marianne Johansson, Sten och Ann-Marie Carlsson, Jan Larsson och Lena Carlström, Hans och Magnus Carlstedt, Joakim Järphag, Lars och Johan Alenius, Patrik Nordgren och Charlotte Gustavsson, Monica, Joakim och Marcus Millegård, Suzanne, Johan, Patrik, Joakim och Camilla Berglund samt Erik Engstrand.

Bilderna är tagna av Hans, Lars och Johan B

[Till förstasidan](#)